

บรรณานุกรม

หนังสือและบทความในหนังสือ

กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน. มาตรฐานการปฏิบัติงานสถานพินิจตามมาตรฐานขั้นต่ำขององค์การสหประชาชาติ. จัดพิมพ์โดย กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กระทรวงยุติธรรม, 2545.

ผดุง อารยะวิญญู. เด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แก่นแก้ว, 2542.

พรชัย ชันดี และคณะ. ทฤษฎีและงานวิจัยอาชญาวิทยา. กรุงเทพมหานคร: บุ๊คเน็ต, 2543.

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช สาขาวิทยาการจัดการ. เอกสารการสอนชุดวิชา. อาชญาวิทยาและทัณฑวิทยา. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2541.

สกานต์ ตามไท. การกระทำผิดของเด็กและเยาวชน. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2533.

สุชา จันท์โฮม และ สุรางค์ จันท์โฮม. จิตวิทยาวัยรุ่น. กรุงเทพมหานคร: แพร์พิทยา, 2520.

สุชา จันท์โฮม. จิตวิทยาเด็กเกเร. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2542.

สุดสงวน สุธีสร. อาชญาวิทยาและงานสังคมสงเคราะห์. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2546.

สุพัทธา สุภาพ. ปัญหาสังคม. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2541.

เสริน ปุณณะหิตานนท์. การกระทำผิดในสังคม สังคมวิทยาอาชญากรรมและพฤติกรรมเบี่ยงเบน. กรุงเทพมหานคร: บริษัท เดอะบิสซิเนส เพรส จำกัด, 2533.

อัณณพ ชูบำรุง. ทฤษฎีอาชญาวิทยา. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2537.

เอกสารอื่น ๆ

กมลพร เจริญทรัพย์. “การพัฒนาระบบการจัดบริการฝึกอาชีพสำหรับเด็กและเยาวชนกระทำผิดของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน เขต 6 จังหวัดนครสวรรค์.” สารนิพนธ์มหาบัณฑิต คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2548.

กฤษณา อิศสระเสรี. “แนวทางการให้การสงเคราะห์ภายหลังปล่อยแก่เด็กและเยาวชน : ศึกษาเฉพาะกรณีสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง.” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2530.

เกษรรางค์ จินะแสน. “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างถูกคุมความประพฤติในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง.” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2539.

จารุวรรณ ธีราเชิน. “การดำเนินงานและการฝึกเยาวชนที่กระทำผิด ศึกษาเฉพาะการฝึกอบรมเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง.” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2539.

จำริญ แก้วรักษา. “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาการฝึกอบรมเด็กและเยาวชนกระทำผิดในสถานฝึกและอบรม ของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดราชบุรี.” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2545.

ฐิตาภรณ์ อุเทนสุด. “แนวทางในการแก้ไขเด็กและเยาวชนกระทำผิดในชุมชน.” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2543.

ดวงพร อุฤษณ. “แนวทางในการพัฒนาบทบาทและหน้าที่ของบุคลากร: ศึกษาเฉพาะกรณีสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง.” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2534.

พิมพ์รัตน์ จงเจษฎากุล. “การกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชนของสถานพินิจและ
คุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง.” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหิดล, 2547.

รุ่งทิwa บุญสิทธิ์. “การวิเคราะห์การดำเนินงานของสถานพินิจ และคุ้มครองกลาง : ศึกษา
เฉพาะกรณีสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนหญิง.” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต
คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2530.

วรพร นรเศรษฐวิวัฒน์. “ปัจจัยด้านสัมพันธภาพในครอบครัวต่อการกระทำผิดของเด็กและ
เยาวชน.” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2546.

ศรีหทัยา ชูสุวรรณ. “บทบาทของนักสังคมสงเคราะห์กับการแก้ปัญหาเด็กและเยาวชน
กระทำผิดซ้ำ.” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2534.

ศิริพงษ์ อดาวลัย ญ อญญา. “บทบาท ปัญหา และอุปสรรคของสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก
เชียงใหม่ ในการบำบัด แก้ไขสงเคราะห์เด็กและเยาวชนก่อนและหลังปล่อย.”
วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,
2531.

สุดจิต เจนนพกาญจน์. “กระบวนการต้นในการพัฒนากระบวนการยุติธรรมสำหรับเด็กและเยาวชน
ไทย.” วิทยานิพนธ์ดุษฎีบัณฑิต คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์, 2546.

สุวนา อิมสุดจิตร์. “ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่และเยาวชนเกี่ยวกับการบริหารทางการศึกษาใน
สถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง.” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต
คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2529.

โสภา ชูพิชัยกุล และคณะ. “การศึกษาวิเคราะห์สาเหตุเพื่อพัฒนา การฝึกอบรมวิชาชีพ
ในสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน.” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต
คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2535.

อุไรพร เหมือนอ่วม. “ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อบทบาทของเจ้าหน้าที่ในสถานพินิจและ
คุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดนครปฐม.” สารนิพนธ์มหาบัณฑิต
คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2547.

ข้อมูลจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์

Institute for Social Research University of New Mexico. “Risk and Needs
Assessment For Juvenile Offenders.” <[http://www.nmsc.state.nm.us/
download/wp/wpn23_es.pdf](http://www.nmsc.state.nm.us/download/wp/wpn23_es.pdf)>. 2005.

Juvenile Forensic Evaluation Resource Center. “Mental Health Needs of Juvenile
Offenders.” <[http://www.ilppp.virginia.edu/Publications_and_Reports/
MHNeedsJuvOff.html](http://www.ilppp.virginia.edu/Publications_and_Reports/MHNeedsJuvOff.html)>. March 2004.

Juvenile Psychological Testing. <http://www.courts.jocoks.com/cs_ipt.htm>. March
2007.

North Carolina Office of Juvenile Justice County Risk Assessment for Juvenile
Delinquency. “Risk Factor Definition.” <[http://www.unc.edu/ncjcp/
Define_risk.htm](http://www.unc.edu/ncjcp/Define_risk.htm)>. 2006.

Rogers State University. “Chapter Twelve Methods of Treatment.” <[http://www.
rsu.edu/Faculty/dnewcomb/ch12.htm](http://www.rsu.edu/Faculty/dnewcomb/ch12.htm)>. April 2006.

“Serious and Violent Juvenile Offenders : The Path They Follow, Factors That Put
Them at Risk, and Interventions That Hold Promise.”
<http://www.education.pitt.edu/ocd/publications/sr1998_12.pdf>. April 2006.